

TUYỂN TẬP THƠ LÝ ĐÔNG A

Học Hội Thăng Nghĩa – 2016

Học hội Thăng Nghĩa

Tuyển Tập Thơ

Lý Đông A

Mục Lục

1.	Bạch Sơn Hành	4
2.	Bạch Vân Đàn Họa	5
3.	Bạch Vân Điếu	5
4.	Chiến Sĩ Tư	6
5.	Chim Mồi	7
6.	Chính Khí Việt	8
7.	Dương Tử Giang Ngâm	10
8.	Đại Việt Âm	10
9.	Đạo Trường Ngâm	11
10.	Địch Lộng Dư Âm	12
11.	Đường Vua Đinh	13
12.	Hận Mế Châu	14
13.	Hận Mế Hê	15
14.	Huyết Hoa	16
15.	Hứng Ngâm	17
16.	Hương Ngựa	17
17.	Khai Bút Năm Bính Tuất 1946	17
18.	Khóc Xuân	18
19.	Kinh Đô Hành	19
20.	Lục Niên Thành	20
21.	Lưỡi Gươm Việt	21
22.	Nam Thi Tháo	23
23.	Nga My Hành	24
24.	Ngày Đà Giang	25
25.	Nguyên Tử Đạn	26
26.	Nhàn Ngâm	27
27.	Nhàn Ngâm II	27
28.	Quốc Sĩ	28
29.	Rót Chén Đường Về	30
30.	Ruộng Nương	31
31.	Thánh Đồng Ngâm	32
32.	Thăng Long Điếu	34
33.	Thi Hồn	35
34.	Thi Nhiệt	35
35.	Thiên Cổ Thông	36
36.	Thiên Sơn Nguyệt	36
37.	Thiên Tài Hoa	37

38.	Tiên Long Châu Hành	38
39.	Tơ Đồng	39
40.	Túy Ngâm	40
41.	Túy Tưởng	40
42.	Tự Hào	41
43.	Vạn Niên Thư	43
44.	Vết Bô Cô	44
45.	Vong Quốc Nô	45
46.	Xuân Cảm	45
47.	Xuân Thu Hoa	46
48.	Xuân Thu Hồn	47
49.	Xuân Thu Ngũ	47
50.	Xuân Thu Tâm	47
51.	Xuân Tráng Sĩ	48

BẠCH SƠN HÀNH

1. Bồng hồ trong chốn thiên thai nhà
Cảnh cảnh tình tình để nói ra
Hồn cũ giấc hương quan khi đã.
Mình nay cơ thể sự đương là
Ba ngàn năm lại xuân đào lý.
Một tắc thiêng bưng¹ sáng cỏ hoa.
Trời đất còn mưa mưa nắng nắng
Sông xanh núi trắng vẫn dành ta.
2. Phất trần toan cõi gió hiu hiu
Ngoảnh lại Nam đàn sấm Mã ngư.
Nội báỉ tòa muôn quân tấp nập
Đông phong quanh quần tá rập rìu.
Đào hoa cửa động cơ hành chỉ
Bích ngọc đầu non nghĩa khứ lưu.
Biệt chiếm một đồ thư² nhập hải
Trăm dân cùng thiên mưu quỷ mưu.
3. Doanh Châu mới biết là chủ nhân
Núi Tản sông Thao rút nhỏ dần.
Biệt nước non đi thiên cổ hận
Về giang sơn lại vạn niên xuân.
Thài lải ngấn cũ Rồng bay vết
Gianh trúc nền nay Việt hiện thân.
Hồng Lạc tính linh ta bất tử
Ngoảnh trông kiếp trước dạ tần ngần.
4. Hoàng Long bán củi chợ Tràng An
Hồng Lạc tên ta gọi Tản ngàn.
Đạo ở thiên căn kinh độc lập.
Cơ trong nguyệt quật động chu hoàn.
Nhất nguyên tóm lại ngôi hoàng cực
Vô hạn trùm ra khoảng thế gian.
Xuất nhập cứ theo đường thượng kính
Ngàn năm ta ký chốn thanh nhàn.

4823 T.V.³

¹ “Bưng”, có bản chép là “liêng”.

² “Thư”, có bản chép là “thơ”.

³ T.V.: Tuổi Việt. Đây là năm được tính từ năm 2879 trước Công Nguyên, niên đại của Kinh Dương Vương thời Hồng Bàng.

BẠCH VÂN ĐÀN HỌA

Mây lành hiện vẻ cát xây ngai
Điền phá ai người dễ biết ai?
Đùng đỉnh Thái Nguyên ngay trước mặt⁴
Dập dìu Ba Thục chính mang tai.
Thần cơ dẫn giắt, đường tam hiểm
Y bát trao truyền vận thất khai.
Ngày đến Tiểu Văn Lang sẽ thấy
Ngẩng nhìn, sao Tất sáng phai phai.

BẠCH VÂN ĐIỀU

Cõi trời khép đóng chưa mở mang
Sinh ra thánh nhân nhường tịch mịch
Mỗ trời khánh Lỗ đánh đưng vang
Chín vạn bằng bay chưa giáng lịch.

Lòng thu lả tả áng Bạch Vân
Quốc dân muôn đời người bí mật
Giã triều đưng cục trong mộng trần
Để lại tàng cơ làm pháp vật.

Lòng kinh thừa thãi am muốn nhàn
Gặp hội ngàn năm thường dễ bỏ
Cổ kim ai đã biết nghe đàn
Vân nhưng tai ngóng niềm quan lữ.

Thiên dân giếng mối cực hoàng hoàng
Ẩn phong nhả năm quyền giáo lệnh
Bia xưa cây cũ dấu tuy mang
Chẳng phụ muôn đời âu có mệnh.

---

⁴ "Mặt", có bản chép là "mắt".

CHIẾN SĨ TƯ

- 1- Chợt thức mình một gối
Xào xạc lá sương mai
Lạnh lòng con quệt rỗi
Nao lòng nhớ những ai.
- 2- Những thanh niên Lạc Hồng
Lấn mình chốn tang bồng
Từ bỏ nơi yên ổn
Gian khổ vì non sông.
- 3- Ngày kia khói ải bay
Khoác áo ra đi ngay
Thân bao thừa sống thác
Dạ son sắt khôn lay.
- 4- Vào ra hang hùm beo
Bạt thiệp chốn hiểm nghèo
Đói rét thân gầy gạc
Lẩn lút mệnh cheo leo.
- 5- Các anh cúi đầu nghĩ
Cứu vớt đời đau thương
Quên mất ngừng mắt lệ
Tầng mây bạc vấn vương.
- 6- Các anh nắm tay quyết
Tiêu diệt quân địch thù
Ôm ấp bầu tâm huyết
Quên phất chốn phòng thu.
- 7- Các anh tung gót bước
Đâu không là chiến trường
Quên hẳn đằng sau trước
Người sợ người kính thương.
8. Tất cả có Duy Dân
Tất cả bởi nhân quần
Chúng ta vì lý tưởng
Con đường sáng vô ngần.
9. Những người bạn thiên cổ
Yêu nhau chịu đựng nhau
Đồng chí là nghĩa đó
Phú quý mà chi đâu.
10. Cùng tôi ngậm ngùi than
Hãy tìm trong gian nan
Một nền triết học mới
An ủi tắc bàn hoàn.
11. Trầm mặc trong rừng rậm
Còn tinh thần tre lau
Ánh vinh quang lăm lăm
Trong người phải tìm đâu.
12. Nghĩa Duy Dân phấn đấu
Máu giống nòi nung nấu
Thiên cổ anh em ta
Chút vị vì mắc mẩu.
13. Cách biệt đầy nhớ nhung
Phong quang ít lúc chung
Đàn chim rừng riu rít
Cắt cánh đã bay tung.
14. Một ngày mai chiến sĩ
Một văn minh hùng vĩ
Một triết học đẩy lên
Nghĩa Duy Dân đồng chí.

CHIM MỒI

Hỡi chim mồi trong lồng
Tịch mịch có thương không?
Tháng tháng ăn mấy dẫu
Ngày ngày trả mấy công?
Ví thung thăng ngoài nội
Đâu phản bội đồng tông
Gáy hót đau hoa lá
Xum xoe trạnh cánh lông
Đem thân người bú mớm
Làm gương lăm kẻ trông.

CHÍNH KHÍ VIỆT

1. Một ngày lạnh nước người không tri kỷ
Ta vỗ án thét thành ca chính khí
Đông thê thê như gió thổi u hồn
Thấu buốt tận lòng người trong cốt tủy.
2. Lòng sống thác buồn vui bèn nổi dậy
Thoắt lăm le giục lòng người chọn lấy
Năm ngàn năm làn máu bén dạt dào
Sóng lớp lớp rượu ba tuần thuở ấy.
3. Tiếng vang vang như thần kêu quý hét
Trời ngập ngập tựa quân khiêu tướng thét
Gọi quá khứ vị lai những u hồn
Muôn ngàn đời linh thiêng không sống chết.
4. Nước Mê Linh trắng thu còn vắng vắng
Sông Bạch Đằng sóng vỗ thuyền cắc cắc
Non Chi Lăng gió cuốn rừng cung đao
Gò⁵ Đống Đa cây người phơi man máu.
5. Thuở Sát Thát chàm vai thê đầu mắt
Ngày Bình Ngô nổi cờ không khuất tất
Khi Cần Vương nhổ mặt lũ gian thần⁶
Lúc cứu quốc vòng bên lao uất uất.
6. Thà làm quý⁷ nước Nam không vua Bắc
Đầu chẳng còn quyết không đương cắt tóc
Lửa đốt mình không phụ nợ non sông
Giây thắt cổ cho tròn trung xả tặc.
7. Muôn ngàn đời linh thiêng không sống chết
Những trung hồn xưa nay mai oanh liệt
Mở nguồn sống xưa, nay, mai nước nòi
Muôn ngàn đời dạt dào chính khí Việt.
8. Chính khí Việt khắp đất trời bàng bạc
Chính khí Việt trong máu người Hồng Lạc
Đông⁸ thê thê quất dậy hồn phục hưng
Gươm Vạn Thắng cứu nước nòi giết giặc.

⁵ “Gò”, có bản chép là “đồng”.

⁶ “Thần”, có bản chép là “hùng”.

⁷ “Quý”, có bản chép là “ma”.

⁸ “Đông”, có bản chép là “gió”.

9. Chính khí Việt là hồn gươm Vạn Thắng
Sắt tôi với máu đào hun lửa nóng
Và Đại Việt muôn năm cả toàn dân
Vượt đau nhục lên sống còn hùng tráng.

Liễu Châu 4821 T.V.

DƯƠNG TỬ GIANG NGÂM

Mây năm núi, gió năm hồ
Ngàn xưa bến Sở sông Ngô thế nào
Mây bay gió cuốn ra sao
Sông kia núi ấy thấp cao những gì
Mệnh ngày suy chữa hết suy
Biết đâu Cai Hạ mà vì Mịch La
Gió mưa âu cũng một nhà
Mây quang gió tạnh cũng là ngàn xưa
Cây non thức dậy hay chưa
Tấm lòng Dương Tử đợi đưa tin hồng.

ĐẠI VIỆT ÂM

Đại Việt vinh quang nhất thế giới
Như con em Tổ công Tông đức mãi lưu danh
Nào những ngày Nông phục – Phiên bình
Lại những thuở cầm Hồ đoạt sáo
Nhạc bình Ngô, ca Quỳnh Uyển dập dìu
Vàng chảy, bạc sinh gió tơ mưa lụa
Cờ Vạn Thắng, công thái bình
Hội rồng mây Cơ hiền thánh
Cực võ công, văn trị cảnh vinh quang
Há một ngày nên được nghiệp vương hoàng
Bao gan nát óc lầy, đan thanh hàng huyết lệ
Thuở Hồng Bàng rẽ nước rạch hoang
Vận nhiều nhưng năm gai nếm mật
    Thái Tổ nhân như trời đất
    Thái Tông trị độ trời vàng
Dám khoe khoang công giá huy hoàng
Trước xã miếu hãy ứng dương Tông Tổ
    Vạn ngôn thư
    Thất trăm số
    Chúc Hưng Đạo
    Sử Lê Hư
Khốc quỷ thần oanh liệt khí xung tiêu
Lòng sáng thư ấy bao nhiêu lao khổ
    Cành Nam chim đỗ
    Ma Việt người thà
Nhẽ tam thế hy sinh là quốc phổ
Như con em gắng gỏi rặng non sông
Vinh quang muôn thuở Tiên Rồng.

ĐẠO TRƯỜNG NGÂM

1. Một vòng không đáy đáy sinh người
 Ngoảnh lại trông đi mấy vượt⁹ khơi
 Thường vậy vô danh vắng vắng
 Mà hay hữu thực bồi-bồi.
 Tiết gìn thiên cổ tình khôn giải.
 Óc tính trăm năm gan dễ phơi.
 Khép mở hồng hoang vẫn chuyển mãi
 Duy nhiên khoáy động ba ngàn trời.
2. Ba ngàn trời một khoáy thấy đầu
 Đám bụi trần ai đã đục ngầu.
 Sách hóa trắng tinh không một chữ
 Gậy thần đốt trúc có hai đầu.
 Sông Thao nước cuốn bên bồi lở
 Núi Tản mây vần độ bể dâu.
 Đông Tây một nhẽ xuyên kim cổ
 Vũ trụ huyền hoàng mỗi Lạc Âu.
3. Mỗi Lạc Âu gỡ chải bao giờ
 Bơn cát ngàn tre gió phất phơ.
 Trúc lựa đã dày phen trĩ loạn,
 Sơn xanh còn chiếu dạ được¹¹ thua.
 Cương thường chấp nổi hai kiếp lại
 Văn vũ trĩ trượng một nguyện xưa
 Hỗn độn đã dày công mang mở
 Chờn thây cho mưa nắng hững hờ.
4. Nắng mưa tâm sự ở trên đời
 Tạo hóa như không lọ có trời.
 Đồng Chi Na đến mang làm cột
 Máy Pháp Lan sang để chém người.
 Đạo nghĩa góm cho quân lợm khẩu
 Nhân quyền khiếp cả lũ xanh người.
 Ngắm xem muôn vật đều đặc ý
 Rẽ rạch Hồng Bàng tính cổ thời.
5. Tính cổ thời ngày một đi đi
 Trách ai cát cứ gọi Hoa Di
 Cỏ xanh kia lấy bạo thay bạo
 Gạch tía này sướng chi khổ chi.
 Sự tích thôi đành hươu quạ
 Sinh linh thế ấy phân ly.
 Xuân thu dớm¹⁰ hỏi bởi vì vị
 Hay bởi Xuân thu bởi vì vị.
6. Bởi chút vị vì tìm lẽ đời
 Ba sinh còn hồn mộng đôi nơi
 Giang sơn dựng thưở ai tát bể
 Quan lữ gây từ kẻ trụ trời.
 Tác giả vô danh là gốc đạo
 Noãn bào trăm họ ấy giềng người
 Đẩy dòng nước bằng bằng chảy mãi
 Chớp bể mưa nguồn nào có ngại.
7. Chớp bể mưa nguồn kéo khắp miền
 Sá chi tắm gội, sá truân chuyên
 Bút nghiên đèn sách đều sai lạc
 Kim cổ, Đông Tây cũng hão huyền
 Ví biết lửa hương tìm chấp nổi
 Là hay vàng đá để trao truyền.
 Văn minh nghĩ kỹ còn nhiều việc
 Đem cả muôn loài lên Duy Nhiên.

Thái Dịch LĐA - 4822 T.V.

⁹ "Vượt", có bản chép là "việt".

¹⁰ "Dớm", có bản chép là "ướm".

¹¹ "Được", có bản chép là "hơn".

ĐỊCH LỘNG DƯ ÂM

Lòng hang không lồng lộng gió trúc đầy
Nhịp hưng vong ngàn xưa không vắng nữa
Tiếng sáo cao, cao vút trên tầng mây
Nàng tiên xa, xa tít tận ngàn tây.

Mà trăng trôi nước cuốn tháng ngày chầy
Hận hưng vong trào lên từng thể thứ
Tai không nghe, nghe thấu tới từng mây
Mắt không trông, trông suốt đến ngàn tây.

Hồn tái sinh
Bằng ngẫm nghĩ.

Sống cả ngàn năm những phút này.

ĐƯỜNG VUA ĐÌNH

Đường vua Đình tre già măng lại mọc
Máu sống còn nòi Việt tiếp muôn xưa
Hồn Vạn Thắng tràn lan tờ gấm vóc
Mỗi cung còn ghi mãi nắng và mưa.

Đường vua Đình người nay nhưng lối cũ
Nếp cựu hoài phần nộ mạch tân sinh
Thành Tràng An rập rình cơn khói lửa
Mỗi phong trào sắp sửa mỗi trùng dinh.

Đường vua Đình người rầy mà nếp trước
Hội thái bình mang mở cuộc rồng mây
Cờ bông lau rập rình đầy non nước
Ánh huy hoàng sóng rục khắp Đông Tây.

Đường vua Đình đã bước
Nghịệp vua Đình còn đây
Hang luôn dốc sỏi mấy ghềnh mây
Giặc Tống quân Hầu nếp móng vây.

Sông Hoàng Long rạt rào sóng vỗ
Động Hoa Lư rầm rập bào bay
Phục lại ngàn năm giờ phút ấy
Đường vua Đình cũ lại là đây.

HẬN MẸ CHÂU

Đứa Trọng Thủy tham gì sắc Mẹ Châu
 Vì linh quang thần nỏ chút nhiệm màu.
 Vì Cổ Loa thành cao, hào lại rộng
 Vì non sông gấm vóc nòi Viêm Âu.

Biết thân em duyên đó nợ nần đâu
 Dầu đoạn trường đem rắc lối giặc Tàu
 Thân bách chiến nỗi cha sâu cô tức
 Giá bằng người em tiếc để thẳng ngâu.

Máu oan em đọng lại ngọc trân châu
 Khối oan em thề rửa máu thẳng ngâu
 Sóng oan em thề tát bầu bể ác
 Hồn oan em chẳng bỏ cõi Viêm Âu.

Ấy năm năm nòi Hán mấy hạ cầu
 Đường Quế Lâm, Nam Hải ngắt mây sâu
 Hồn Việt Thường còn hú nuôi Mẹ Châu.¹²

4822 T.V.

¹² Học Hội Thăng Nghĩa tham khảo từ nhiều nguồn, đều thấy đoạn này thiếu mất một câu.

HẬN MẾ HÊ

Cát Đồi Bàn còn hận dài Sạ Đẩu
Sóng Hoàng giang ngậm cười mãi Mế Hê
Chàng vì chưng chí Khu Lân thì dẫu...
Thiếp vì chung tình phu phụ nào hề...

Nực cười thay cuộc đấu tranh ảo não
Của những người một tổ mà đôi quê
Hận dài thay đường đời ai phen dậu
Giống Việt Thường đất cũ ai đòi về.

Thiếp cõi Bắc hồn mài sương giang khẩu
Giải lụa đào nguyện bắc gióng ô thê
Chàng phương Nam thập thò chuôi nam đầu
Nguyện đêm đêm nhòm thấy cõi thâm nê.

Thiếp nghĩ thảm bao nhiêu đời xương máu
Chí anh hùng say chinh chiến đam mê
Chàng rằng nuôi muôn năm thù nghịch khẩu
Vì ông cha nèm rửa cháu con thê.

Nòi giống Hán trên non sông phụ mẫu
Từ ngàn xưa dày xéo bao ê chề
Vết sỉ nhục Giao Châu đầy đẫm máu
Cỏ cây cùng ai oán giục hồn quê.

HUYẾT HOA

Hồn Bạch Trĩ băng khuâng tìm nước cũ
Tìm cõi dài mậm vẫn chốn Viêm phương
Tìm nắng mưa bầu đoàn loài một tổ
Đậu cành Nam đèo đặng rữ đau thương.

Hồn tài tử với đầy ngụ oan khổ
Khúc đoạn trường nên tuyệt cổ văn chương
Một tấm son chút trinh này gột rửa
Trót đèo bông tình cổ quốc tha hương.

Hồn cô nghiệt ngoài khơi trong bến Ngự
Dầu tái sinh hữu hạnh dạ còn vương
Cán Long Tuyền mài sương hồn Đỗ Vũ
Dục lòng người vong quốc chết đau thương.

Mà:

Quốc chi sĩ
Huyết chi hoa
Trời bó mãi, đất bó mãi không tha
Năm năm mây bạc đầu bạc chẳng già.

Quả tim đúc lại nhủ cho ngàn biển
Vô tình vẫn mãi hữu tình không tha
Hận lòng như gió thổi, thổi đời thưở
Sự nước non dài, dài cả một ta.

HỨNG NGÂM

Sao được tráng sĩ vài ngàn muôn
 Cùng ta dong duổi khắp doanh hoàn
 Lập lại non sông xưa Bách Việt
 Dựng nên thế giới mới Duy Dân
 Chèo sang một bến cực lạc
 Vớt lấy năm bể trầm luân
 Làm tròn giấc mộng tiền sinh ấy
 Trở lại non sâu¹³ nhập nát bàn¹⁴.

4822 T.V.

HƯƠNG NGỰA

Giết hươu ngựa cày người
 Ngựa chịu người cương móng
 Thù hươu đã trả rồi
 Ngựa nợ người gông giống.

Những người không tự trọng
 Làm gương hươu ngựa cười
 Biển dương đầy gió sóng
 Chèo lái chớ làm chơi.

KHAI BÚT NĂM BÌNH TUẤT (1946)

Lô hoa trình Vạn Thắng
 Trúc biểu kiến thái bình
 Nay mừng lạc vận tái sinh
 Hỡi bốn bể ai kinh luân chẳng tá?
 Những gấn bó chi chi sắt đá
 Khối u tình nhường đã với với
 Tản Viên sơn nghệ hiện chi thời
 Đỉnh Nhĩ thúy tinh phi chi tế
 Gặp tân niên lại nguyên niên là thế
 Chấm dứt câu hưng phế cựu văn chương
 Vạn xuân thử hội cương thường.

¹³ "Non sâu", có bản chép là "non sông".

¹⁴ "Nát bàn", có bản chép là "niết bàn".

KHÓC XUÂN

- 1- Hãy đứng lại! Xuân ơi hãy đứng lại!
Giục chi gió Đông lòng ta tê tái!
- 2- Cây cỏ ba tháng tươi
Loài người ba ngày cười
Xuân đi xuân lại lại
Xuân ở được mấy mươi.
- 3- Đời người mấy độ xuân
Tóc xanh được mấy lần
Sáng mừng nâng chén nhấp
Chiều đến lệ đưa chân.
- 4- Ngàn năm non nước đó
Mấy cái bóng đi về
Hỡi những người câu trọ
Lấy nơi nào làm quê.
5. Hãy giang tay chạy vội đón thời cơ
Hãy than ai đầu tóc bạc phơ phơ.
- 6- Hý hứng mừng xuân lại
Sùi sụt tiễn xuân đi
Xuân đi xuân lại lại
Đời người đi là đi.
- 7- Mấy ai biếng phấn son
Gương tỏ lười soi gương
Đời hoa nhạt lại nhạt
Đoái lại tình tiếc thương.
- 8- Mấy ai mộng bếp kê
Đoái lại buổi tuyên thề
Tóc xanh bạc đầu bạc
Một ngày tạnh thể thể.
- 9- Hãy rắc hoa cho trưởng gãm còn xuân
Hãy vung gươm lên lấy lại tinh thần.

KINH ĐÔ HÀNH

Từ cổng trời đến cửa trời
Chập chùng một giải núi đồi cao cao.
Năm năm nước ngược chảy vào
Ba ba đỉnh giáp cũng bao bên mình
Sống còn nhớ núi Thu Tinh
Chín đầm¹⁵ nhớ lối Động Đình đẩy đầu.
Lạc Hồng ấy cõi Tiên Châu
Muôn năm vạn vật thương đau còn rành.
Văn Làng xây dựng đô thành
Ánh sông Ngân xoáy mấy vành pha lê.
Chợ trời đi lại gần kề
Nước non chung đúc của quê nhà trời
Ấy nơi hiểm yếu đời đời
Mà trong tai mắt đợi người nước non
Bể Nam trời đất vuông tròn
Trăm con giống Việt một hòn máu tươi.

---

¹⁵ “Đầm”, có bản chép là “đầu”.

LỤC NIÊN THÀNH

Thành Lục Niên gại liếc kiếm rùa thần
Trong bốn phương mưa nắng dấu kinh luân
Qua lặn suối lên ghềnh gian khổ ấy
Ngày Lam Lương rạng thấy áng quân thần.

Muôn muôn binh ngàn ngàn tướng oai hùng
Non sông xưa pha máu đỏ bao trùng
Một tấc báu trong hang rừng tịch tịch
Quyết hơn thua trên vũ trụ khôn cùng.

Đợt phong trần gột rửa mãi không mòn
Buổi yên hà nửa gối ngẫm vuông tròn
Quất roi ngựa tung hoành khắp thiên hạ.
Để quay về chốn cũ dạ nhưng còn.

Nhà Lục Niên trai giới tấc tinh thần
Bóng ngàn u thiên nhận dấu kinh luân
Nơi thăm thẳm mười lăm năm rạng rũa.
Nếp Phong Châu y bát thuở thông thần.

LƯỚI GƯƠM VIỆT

1. Thép Văn Lang lò Viêm Hồng nung đúc
Búa Lôi Truy rèn giữa bể dâu từng
Góp ba núi năm sông đầy tấm dục
Sấm sét nhòang chớp múa lưới gươm cứng.
2. Thuở Vạn Kiếp tiên trao khét oanh liệt
Ngày Lục Niên đã hiện thét quang vinh.
Rửa lấy máu gột mài bằng xương thịt
Giết muông Hồ thú Hán nức uy linh.
3. Như Bình Trọng nhờn nhờn giữ một mực
Tựa Lê Lai ngăn ngật xung chín lần
Rửa lấy khí gột mài bằng trung trực
Sờn gai người chém đảo sóng ba quân.
4. Ví Bình phú ngư long bay xào xạc
Bằng phiến minh tuyết lửa thốt chập chành
Rửa lấy óc gột mài bằng sáng tác
Nổi phong trần cuốn quét khắp đạn thanh.
5. Thép Văn Lang toàn tinh thần tái luyện
Thép Văn Lang sắc lên nhường bay biển
Lưới gươm Việt lại là gươm Duy Dân
Thế hệ mới mở văn minh hùng kiện.
6. Lưới gươm Việt vương đầu gồm thánh chiến
Lưới bảo kiếm, khí kiếm và tuệ kiếm
Quy long trận vung lên áp cổ kim
Vào hình sắc ra không huyền ảo biển.
7. Hỡi con nhà Lạc Âu nước trăm Việt
Hãy đứng dậy vung gươm khoa nửa triệt
Nổi mây mù sấm sét gió mưa ran
Cả vũ trụ hét lên ca kỳ tuyệt.

8. Quy long trận
Kỳ tuyệt ca.
Lý tướng Việt chan chan ánh sáng lò
Lưỡi gươm Việt phơi-phới hồn ông cha
Tráng sĩ Việt đường đường chí đạp ba.

9. Kỳ tuyệt ca
Quy long trận.
Đứng núi Tu Di cầm guồng Nam Bắc
Chém sắt Côn Ngô thu đồ Hà Lạc
Cắt búi Kim Chiên, bắt tiêm y thác.

10. Cùng một lưỡi gươm vẫy nên Vạn Thắng
Cùng một lưỡi gươm trở đến thái bình
Muôn muôn năm còn mãi mãi chân hình
Vóc tinh thần thiết diện quý thần kinh.

4822 T.V.

NAM THI THÁO

Những nguồn thơ bất tuyệt như thiên cổ
Bằng mồ hôi máu lệ chảy đời đời
Cả nòi giống trên tiến hành lao khổ
Vân Nam thi lên mỗi nhịp bởi bởi.

Cuộc chiến đấu đem hồng hoang mang mở
Đám trần ai hồn sáng tác chan chan
Bằng muôn miệng muôn lòng bùng sáng nở
Vân Nam thi lên mỗi giọng nồng nàn.

Tự giác lại sống còn đà đến độ
Sóng đáy tầng hùng vĩ sủi ngạt ngào
Cả nòi giống trên độ trình rầm rộ
Vân Nam thi lên mỗi điệu dạt dào.

Gió nồm đem nắng Viêm hòa rực rỡ
Gậy tre lau trở lại thuở huyền hoàng
Sợi nâu lam mỗi Hồng Bàng tết gỡ
Vân Nam thi lên mỗi phổ sang sang¹⁶.

---

¹⁶ "Sang sang", có bản chép là "xoang xoang".

NGA MY HÀNH

Quá quan hôm sớm cũng là vừa
Ngoảnh lại Nga My ngắm mộng thừa
Lặn lội dẫn đầu cơn trời bể
Y quy có chốn tạnh mù mưa
Nhân duyên vốn đã ba ngàn trước
Độ kính còn từ một vạn xưa.
Phá hết trần ai canh Giáp lỵ
Nhàn trong thăm thăm thú say sưa.

Chia phôi đã rắp buổi đề huề
Thanh sắc không từng cách gián khuê
Xích đuờng đem tin hồn mộng nguyệt
Huyền đàn dôi vết bóng hương thề.
Thánh linh mặc khải vang tiềm thức
Hoán cốt thoát thai tỉnh giấc mơ
Đường Vạn Thắng người nay lối cũ
Đạo Tiên Rồng sáng rực hồn quê.

Lửa hương trong đất nước giờ này
Hồng lục muôn năm người lại đây
Hèm nhận quốc hồn y bát cũ
Sấm trao thần khí vận cơ may.
Kỷ hà sử học ngày lau trúc
Phả ký truyền giao tích gió mây.
Mỗi cõi Tiểu Văn Lang Thao Tản
Đồ thần rộ rỡ việc chi hay.

Loa thành đài chói lợi vinh quang
Quan lữ từ đây mới sửa sang.
Một khoáy đã yên ngôi tử cực
Ba sao tìm nổi sợi ngân giang.
Hoàng nguyên tứ hướng về Nam Bộ
Thống nhất Tam Tài ở Việt Làng
Tiến thoái cứ theo đường ngọc trục
Cơ trong chỉ hoạch khéo thần tàng.

Nhập quan khi xuất thấy văn minh
Tiểu đại Phong Châu đúc dạng hình.
Núi trắng động tinh thần cổ quốc

Sông Hồng tràn huyết mạch tân sinh.
Rùa Rồng gọt rữa hoa thuần túy
Gậy, sách tiêu dao nhể trị bình.
Ai biết rằng ta, ta dễ biết
Tờ tin hiểu biết mới tài tình.

(1945)

NGÀY ĐÀ GIANG

Ngày Đà Giang mưa nắng xóm tiên đào
Hoa mai trên ghềnh đã nở giờ nào
Động đã kết xuân mong tin chờ đợi
Vẳng tai nghe hồn mộng sự Nam Giao.

Sự Nam Giao vẳng vẳng phía non đồi
Khúc đoan trường chẳng kém tối kinh dài
Gió phất bóng quân nhưng nhường động tĩnh
Dòng sông đen nước chảy tận u hoài.

Tận u hoài rậm rắp tiếng thề xưa
Đội ngàn trùng muôn sóng gọi hò đưa
Khảm thai thực lên Ba Vì chốn cũ
Chuyển giang sơn hình thế lại cho vừa.

NGUYỄN TỬ ĐẠM

O horror! O horror! O horror!
(Ôi! Gớm quá! Gớm quá! Gớm quá!)

Một chiến tranh ác sát tám trùng dương
Suốt nhân gian quằn quại dưới đau thương
Cuộc giáp chiến thư hùng tranh khí họa
Trang hòa bình quyết liệt giá vô đương.

Một sáng kiến phi thường thép nở hoa
Đào Phù Tang áp phục giải can qua
Ngày thắng trận như kinh hoàng vũ trụ
Sức dã man tàn hiệu đã bùng ra.

Một văn minh tiếc hận tự ngàn thu
Cõi Sa bà đường hạnh phúc mịt mù
Những kỹ nghệ hùng hồn thô chớ nữa
Nhân gian còn phấp phỏng giữa khi khu.

Một trách nhiệm ghê hồn trước kỷ nguyên
Đòi nhân luân chinh phục được đương nhiên
Dấu cao ngất oai hùng qua trí dũng
Thiếu hòa bình chiến thắng cũng nguy điên.

Một phán đoán sau cùng đến chữa chẳng?
Từ muôn xưa gió bụi đã dối dăng
Phải giác ngộ bằng hơi ôi! đảo lộn
Trong tái sinh hò hẹn chốn siêu đặng.

Một siêu đặng hiện diện trở ngành hoa
Phải đem nền "nhân chủ" đắp xây ra
Phải đã thắng bằng thắng qua thắng trận
Phải nhân gian bốn bể lẫn một nhà.

NHÀN NGÂM

Kinh luân chút nợ chữa yên tuyền
Nên liệu ba sinh phải báo đền
Thiết huyết thượng thư nhiều lão đảo
Bạch Vân tế tướng mới thần tiên
Vì không gặp gỡ ngày Ngô Thát
Thì đã du nhàn chốn phố viên
Một chiếc hồ lô mười hoàng quyển
Tiêu dao mây nội hạc chân huyền.

NHÀN NGÂM II

Ai xui cơn bắc thổi vù vù
Trái gió ngày hè lạnh thiết phu
Vong quốc đâm đầu vào Khổng Mạnh
Tục đồ chỗ mồm đến Xuân Thu
Văn minh lằm bóng theo cân lực
Tinh túy nên hình ở tự tu.
Mới biết trời Nam khi nắng hạ
Cơn nồm phe phẩy mát như ru.

QUỐC SĨ

Nhấp chén rượu mài gương giận chém đá
Tắc cô thần nghiệt tử có ai chia
Buổi Âu phong Á vũ vẫn còn mê
Chưa thức dậy cùng ta tuyết quốc sĩ.

Vuông nhiều đỏ chờ chờ hoen nét di
Thẹn những phường tranh chấp mượn tay ai
Gương Minh vào, Thanh đến, lại Tây lai
Ngai vàng nặng để ê chề non nước.

Thẹn những kẻ quyền gian cướp xã tắc
Bêu sống thừa thác nhục chốn tha hương
Dâng sớ đồ quý gối chốn biên cương
Tiếng sét đánh hoảng hồn quân biếm chúa.

Thẹn những thuở sinh ra quân lợn chó
Thân ăn nằm còn nghĩ đến ông cha
Gác cửa trùng đau thảm chất muôn nhà
Đem đất nước phó cho làn sóng cả.

Thẹn những đứa cân đai mang sóng xả
Chí đội trời đạp đất đã bù nhìn
Chạy trước hươu gớm lũ chó săn nền
Chi trách được mụ Cù tâm dạ Hán.

Thẹn những thuở miếu đình ngời tương tán
Chén thanh trà bồi hoàng tửu đỉnh chung
Mặt diện tường sao biết việc Ô long
Con thuyền đổ sóng bèo ai giữ lái.

Thẹn những bác i ô chi lải nhải
Mải sân Trình cửa Khổng mãi Ba Lê
Mộng hầu quan tứ xứ lạc đường quê
Quê nước ở trong hồn người tự chủ.

Thẹn đất nước dưới chân giày uế xú
Người Lâm Thao, bến Ngự luống tâm cơ
Mà bướm hồn xuân nửa, não lòng thơ
Để đàn nhạn Cô Tô dài thoi thóp.

Thẹn dân nước trong sống còn ngoi ngóp
Cũng vua quan phẩm sắc cũng giàu sang
Miếng thịt xôi luôn lọt mà đình đang
Luống để thẹn ngàn năm người da ngựa.

Thẹn những phường thất phu xanh đỏ khổ
Cũng vênh vang ra phết bậc thày cô
Đoái chẳng ai Sát Thát lại bình Ngô
Quân hồn để sượng sùng gương Vạn Thắng.

Thẹn những bậc yếm khăn chi lẳng nhẳng
Chẳng xem người mũi chỉ giục chinh nhân
Cũng theo đòi những vãi Hậu Đình ngâm
Để bút rút ánh trắng trầm cửa Hát.

Nghĩ đến nỗi nước non lòng tan nát
Có ai còn nhớ chữ trượng phu chăng?
Núi Lam Sơn còn sống lại thánh vương
Để mở lại nước non nòi Đại Việt.

RÓT CHÉN ĐƯỜNG VỀ

Ta nhớ năm xưa lúc giã nhà
 Hùng hồn ta nhắp chén Kinh Kha
 Để đi thề chết cho non nước
 Còn hát bài thơ rút cánh hoa.

Mẫu đơn nhất tiết lạc bôi trung
 Tráng sĩ từ gia thê thái khung
 Chí quyết thử hành phục ngã Việt
 Bất nhiên ưng tuần tại thùy ngưng.

Mà cho luân lạc mấy năm nay
 Vận nước lòng ta xiết đắng cay.
 Những lúc ngâm thầm bài chim trĩ
 Nhà người non nước tình lạt phai.

Bạch trĩ thê nam chi¹⁷
 Du du hà nhật quy
 Cấp tương lung chác khứ
 Trực hướng Tản vân phi.

Đưa rượu đây ta rót chén đường về
 Phải quyết tâm làm trọn với lời thề
 Hồn nước vẫn còn, ta vẫn còn
 Muôn ngàn không bỏ được lòng son.

Mạc sầu tiền lộ vô tri kỷ¹⁸
 Thiên hạ thùy nhân bất thức quân.

¹⁷ Ông Mẫn Cầu tạm dịch như sau:

*Cành Nam rầu Bạch trĩ
 Đường về ngày dăm dăm
 Phá tung lồng cất cánh
 Non Tản hướng bay nhăm.*

¹⁸ *Đừng buồn tri kỷ không ai
 Nước non, đời chẳng thiếu người tri âm.*

RƯỢNG NƯƠNG

Nắng bay lúa đỏ mấy miền
Lần xem bờ cõi Lạc Điền những đâu?
Hai tay cuốc bẫm cày sâu
Một bờ thóc giống ngả mầu giang san
Bóng dâu nún mít đòi ngàn
Gió đèo Ngũ Lĩnh mây quan Trà Bà
Con tằm chắp nối bao la
Nền dư đồ giữ nếp nhà áo khăn
Nắng mưa tắm trải bao lần
Trăng thu Lương thủy hoa xuân kiếm hồ
Lưng trời con nhạn lơ thơ
Tấc sinh cây cỏ còn chờ nước non.

THÁNH ĐỒNG NGÂM

(Tâm sự bí mật của muôn đời)

1. Trứng Rồng nở con Rồng
Hạt thông mọc cội thông
Nổi dòng và mở dải
Bởi cháu con lạc Hồng.
2. Tre già măng lại mọc
Đông hết ắt sang xuân
Nóng lạnh tình như đục
Bao nhiêu nổi xa gần.
3. Tạo hóa như không cả
Nên chẳng bởi tự người
Thánh hiền sao vắng vẻ
Trông mòng lũ trẻ tươi.
4. Nước suối đi đi mãi
Trời quay đến đến đâu
Mỗi thoáng đời thêm mới
Thương thay lúa bạc đầu!
5. Trúc lụạ ngày thêm cũ
Son xanh mãi dũa thêm
Hưng vong đem gột rửa
Vàng đá cũng ngao mềm.
6. Lòng người xưa ta biết
Tái sinh còn hận dài
Ví không chi chi hết
Cát bụi phải dùi mài.
7. Đoái lại tuy không kịp
Trông theo đuổi vẫn còn
Phím đàn tuy lỡ nhịp
Điều tri âm chưa mòn.
8. Lúa tơ trong bùn lội
Cát vẫn lọc nên vàng
14. Còn người trong trời đất
Còn bao giờ hết sầu
Chiếc dây cùng muôn vật
Cởi thắt tự đâu đâu?
15. Thăm dò nơi nguyệt quật
Cầm nắm lấy thiên căn
Giày cũ đi đi mất
Còn đây vết tục trần.
16. Giọt nước xuyên lỗ lỗ
Giây giàng kín gốc gai
Nước non hồn Đỗ Vũ
Giăng lồi vẫn vít hoài.
17. Vạch lối muôn năm trước
Tìm đường muôn năm sau
Thái bình làm sách ước
Xây đắp cõi Thần Châu.
18. Chớ oán chi vũ trụ
Cũng đừng trách người ta
Tấm bằng ngà bóng rủ
Dòng suối cuốn cành hoa.
19. Ngày tháng như thoi lẩy
Cương thường nặng ngàn cân
Chỉ xin đem chút mảy
Báo đáp cùng ba xuân.
20. Công tội Xuân Thu hiểu
Long Hoa mấy vận lành
Áo vải thời nương nhiễu
Thủy hỏa luyện nên mình.
21. Đầu xanh học làm thánh
Được cả học làm vương

- Có đem thân chìm nổi
Mới biết ánh vinh quang.
9. Sống chết bao nhiêu ngả
Chung qui một lẽ đời
Đầu tóc xanh óng ả
Răng tóc răng lửng vời.
10. Rung rẻ trong vui sướng
Chi chành với gió mây
Trắng răng nào đã tưởng
Cuộc ú tim sau này.
11. Lăn lóc trường trác táng
Khổ lạc chất bao chông
Muốn ngơ ngơ ngãng ngãng
Tìm phương thuốc hoàn đồng.
12. Ấy chết đi còn sống
Mỗi sống mỗi phôi pha
Mà hắt hiu một đống
Làm bè với cỏ hoa.
13. Ai đem dày nát mả
Ai đem vắn vò ai
Nắng mưa dạn dầu dãi
Một tấm lòng thoát thai.
- Vì muôn sinh chấp mảnh
Cho toại chí mười phương.
22. Thánh vương như học được
Nguyện bạc đầu đọc kinh
Chỉ vì chưng thao lược
Không ngoài trong tự mình.
23. Giàu sang như giép rách
Non Côn có suối vàng
Đất trời ai cõi ách
Hơn thánh vương ngàn tầng.
24. Chỉ những nhà tác giả
Làm thày cho muôn đời
Áo cơm là đạo cả
Kinh doanh đủ hộ người.
25. Khói mây kín mù mịt
Như không như sáu như
Anh hùng đầu mất hết
Như thiếu như có dư.
26. Đẻ ra ai đã biết
Hun đúc trong trường trần
Chỉ những người cô nghiệt
Hiếu được thức kinh luân.
27. Cha mẹ công sinh dưỡng
Non sông khí trời vun
Máu chảy đức vô lượng
Xin thề cùng Kiên Khôn.

THĂNG LONG ĐIỀU

Đất cũ Thăng Long nếp sắt son
Non sông gìn giữ lấy vuông tròn
Hưng vong thách để cho trời đất
Tắc dạ Thăng Long cũ vẫn còn.

Lang sói đi về thưở Đại La
Anh hùng chết ruột khối quan hà
Trên chốc bàn tay cầm vận mệnh
Sơn xuyên thu lại cả trong tờ.

Thua được đành hay số nước non
Anh hùng nát ruột chí lo toan
Can qua khôn lấy thiên hà rửa
Khôn dại khen chê miệng chẳng mòn.

Đế Thích cao tay chấp nốt xe
Thương đời lo tính thấp le te
Dù thêm học lấy trang mai quất
Tài chỉ huy xem vẫn cập kê.

Mấy cõi thông già gió ví veo
Đầu nguồn giọt nước rỏ tí teo
Đá vàng khôn dải cùng cây cỏ
Ngẫm truyen dẫn khôn nghĩ chán phèo.

Lổ lổ trần ai rũ áo đi
Bàn tiên cán búa mài tiêu mi
Thiên thai chốn ấy lâu ngày tháng
Thành bại ngoài tai xá kể chi!

THI HỒN

Mấy năm trời lên đên không bờ bến
Trót đem thân ký thác ngoài cố hương
Bầu nhiệt tình trên bãi tuyết hoang đường
Vết chinh đồ bao nhiêu người sai lạc.

Những lối cũ người xưa đà khai thác
Trong vô vời tỏ rõ dấu muôn năm
Đường quay về gió đày tận xa xăm
Thối đôn dập máu sống còn Vạn Thắng.

Đem muôn cõi chập chờn những ánh nắng
Thúc độn lại nhào lọc qua hồn Viêm
Trí thiên tài chua địn của Rồng Tiên
Nở thơm ngát đài hoa lý tưởng Việt.

THI NHIỆT

Ta đã về đây đứng bên bờ Pạc Nậm
Mặc hơi may quăn quít hồn cố hương
Thấm làn cây lấp ló những ven tường
Hòa làn khói mơ màng bao nhớ ước.

Cách dòng nước ta là người mất nước
Nước non ta ai ngăn cản ta về
Thấy người quê không đợc tỏ tình quê
Rỏ trước mắt mà tìm đâu cho thấy.

Hãy thét lớn hai bàn tay nắm lấy
Hãy khua tan quân địch của Rồng Tiên
Hãy làm cho giếng Việt lại đoàn viên
Quê nước ở trong đáy dòng sóng máu.

THIÊN CỔ THÔNG

Khởi tình yêu thiên cổ giòng kim cương
Ngày thai sinh nhưng chọn chốn quê hương
Hèm núi trắng sông xanh của nòi Việt
Cỏ hoa còn gìn giữ mặc tang thương.

Mà muôn thuở như mỗi ngày thêm sáng
Được một người đáng kính đáng triu thương
Vết Tiên Rồng ai khắc qua mưa nắng
Để tâm tư lo lắng mỗi cương thường.

Hồn lịch sử sống trong giây nguyện ước
Vẫn chu lưu tồn tại sá phong sương
Bừng tinh ngộ bằng Đồ Thư đất nước
Kín yên nguyện sâu thăm đáy cửu trường.

Tất cả bởi cháu con bền bỉ mãi
Nền kế khai đạo thống dải Viêm phương
Dấu thiên cổ nhân duyên nhiều cảnh thái
Mỗi tình yêu khôn nói hết tơ vương.

THIÊN SƠN NGUYỆT

Nguyệt giải Thiên Sơn nguyệt ý dài
Nguyệt tình thiên cổ nguyệt vì ai
Nguyệt đưa chiến sĩ lên non Thục
Nguyệt dẫn anh hùng xuống suối Thai
Nguyệt dãi ba sinh hồn cổ quốc
Nguyệt treo tái thế niệm tương lai
Nga mi đêm tỏ soi vầng nguyệt
Nguyệt với ta chung một cảm hoài.

THIÊN TÀI HOA

Sao Viêm phương chọn chốn giáng tinh thần
Trong muôn hoa lấy một ở hồng trần
Chợt bóng mái, chòm sim ta tìm gặp
Đầu giây leo bình dị đóa siêu quần.

Đóa siêu quần ta gọi thiên tài hoa
Nếp tinh anh in năm cánh kỷ hà Sắc
đỏ tựa trời Nam phun ánh lửa
Hương không thơm vì ẩn tích Ngân hà.

Tận Ngân hà huyền diệu chất thiên tài
Gió mây hồn cổ quốc tí non đồi
Đóa hoa huyết người ta bùng thức giấc
Sao Viêm phương chói lợi mọc trên đài.

TIÊN LONG CHÂU HÀNH

1. Non Kỳ, nước Nhuế mấy thu trường
Đi lại tìm nơi dấu cổ hương
Đỉnh dốc Bồng Bong nhiều ái ố
Lưng đeo Cắc Cớ lăm tang thương
Kinh luân mệnh vận là văn vũ
Doanh dưỡng thiên dân ấy thánh vương
Máy hóa muôn xưa nhà Hồng Lạc
Thực hư ai biết khách cương thường.
2. Máy thiêng thủ quốc vẫn còn chân
Hồng Lạc muôn xưa dấu định phân
Mình ngự ngôi thần lâm đế cực
Tay vẫn chuỗi đầu bá thiên luân
Nước non Lạc Nhuế cơ hiển thánh
Con cháu Rồng Tiên buổi chấn xuân
Đại địa tử xưa không huyết táng
Đan thanh một điểm tự thông thần.
3. Rồng Tiên vốn có chủ trương nhà
Lục lục hồng hồng chẳng phải xa
Núi Tản sông Thao guồng đất đập
Xuân Kỳ thu Nhuế trạm thời thoa
Cơ thiêng núi ngự tầng non ngọc
Trăm triệu đùn xây cửa động hoa
Nam Bắc không ngừng xoay tít ngọ
Ngàn năm ta lại biết là ta.
4. Bác ngư lạc lối nhập đào nguyên
Hốt hoảng trông vờ một cảnh tiên
Ấy phủ Động Đình ngày đàn noãn
Hay gò Bồng đảo lúc chiêu duyên
Ba sinh nợ cũ tình cố đế
Một tấc hồn oan dạ Đỗ Quyên
Nhấn có Long vương phiến tỳ chút
Lên xem nước thủy cửu huyền thiên.
5. Cổ kim chơi xóa tựa đo cờ
Non nước còn ta đến tận giờ
Buổi đóng Phong Châu hồn Lãng Bạc
Khi quân Lam Thủy lúc Hoa Lư
Vật thần thụy ứng ngày chân mệnh
Khí chính thâm tàng chốn hóa cơ
Nguyệt quật thiên căn ai biết được
Văn minh ta chẳng thiếu đồ thư.
7. Hình hài thấp thoáng bóng tinh anh
Dâu bể tìm trong trúc sử xanh
Đụn thóc cây tiền kho giáo dưỡng
Gậy thần, sách ước vốn kinh doanh
Sông Hắc nước Hán đều quy lại
Đảo Úc tầng A cũng phục quanh.
Ruộng đất muôn xưa nhà Bách Việt
Hồng Bàng còn để mỗi tân canh.
8. Chuông vàng đại bác rầy rền đồng
Rớt máu oan oan chữa nhạt hồng
Ngán núi Kinh Thiên bao nắng hạ
Thương dòng nước ngược mây mưa đông
Hăm tư giáo hóa giềng cương kỷ
Mười tám Hồng Bàng mỗi Tổ tông
Tháp cuốn Thà Bà mây Ngũ Lĩnh
Qua sông ta lại chở sang sông.
9. Bước chân cao thấp mãi không cần
Chỉ vị đan thanh chút nhọc nhằn
Trở lại hồng hoang khai nguyệt quật
Dò vào cứu cực nắm thiên căn.
Cương thường không ngoại guồng thân mệnh
Giáo dưỡng gồm trong trục vũ văn
Giữ được Xuân Thu tròn vẹn mãi
Còn nhờ tri kỷ tắc bần khoản.
10. Đất đỏ trời xanh giữa một ta
Chung quanh vẫn của nước non nhà
Theo đường Tiên mở đèm chiêm xuống
Vạch lối Rồng xây lấy ngọc ra
Tim óc xoay vần được tuệ nguyệt
Tay chân tạo tác nổi sơn hà
Mấy¹⁹ ai suốt hết thần cơ nhỉ
Tảng đá đầu ghềnh chốc²⁰ nở hoa.
11. Vận hội ngàn năm để mấy lần
Quét thanh lang sỏi mở canh tân
Anh hùng dậy khắp vùng lau lách
Tuần nghệ ra đầy chốn giáp lân
Đại cáo lại ban lời Bách Việt
Quỳnh ca luôn tấu khúc Duy Dân
Trời Nam chung bọc Rồng Tiên cả
Nhắc để lên đài sống Vạn Xuân.

¹⁹ "Mấy", có bản chép là "đấy".

²⁰ "Chốc", có bản chép là "chắc".

6. Guồng máy linh lung độ chuyển vần
Non xanh nước biếc có kinh luân
Truyền danh đã hẳn là linh dị
Ứng thụ rồi ra mới tác dân
Hư thực anh hùng trông rõ thực
Giả chân hào kiệt biết rành chân
Xưa nay bất trắc cơ khôn nói
Để hỏi đời ai biết thế nhân.
12. Một lối vô danh há dễ bàn
Đem nguồn cảm hứng nổi non ngàn
Cơ trong vật lý nên thần dụng
Đạo ở nhân tình chớ dị đoan
Một nếp Duy Dân cầm chính trị
Trăm con Hồng Lạc hết gian nan.
Tiên Long châu ấy nơi hùng thắng
Để lại năm sau chốn ẩn nhàn.

4822 T.V.

TƠ ĐỒNG (Tâm Tưởng)

Mai không trên núi, đào không trên ngàn, quế không trên nương
Phong trần lắm lợi xót hoa hương
Tìm người đồng tình dạ vấn vương
Buồn trông gió đông gửi bốn phương.

Lân ẩn trong nội, phượng ẩn trong ngàn, rồng ẩn trong ao
Lều tranh cỏ rậm vui anh hào
Tìm người đồng chí dạ khát khao
Trông theo cánh buồm hỏi mây sao.

Cầm không có sắt, uyên không có ương, cừu không có thư
Thu dài, xuân ngắn hận nắng mưa
Tìm người đồng tâm dạ tương tư
Ngông theo tấm bóng nhắn tin tờ.

TÚY NGÂM

Có nàng tiên nào cùng ta tri âm
Cùng ta cất chén cùng ta ngâm
Cùng ta chắp cánh lên cao vút
Xa đời muôn dặm bụi âm thầm.

Nhớ thuở Động Đình sóng gió trường
Nhớ trên cung Quảng khúc nghệ thường
Nhớ thuở Văn Lang lâu kén rể
Nhớ chàng giai tể Thúc Văn Hương.

Men đưa hào hứng bút tài hoa
Miệng đọc như châu mặt gấm sa
Nàng tiên không thấy, thấy gió thổi
Ngoài hiên ngọn trúc uốn la đà.

TÚY TƯỢNG

Hồng Bàng chuyện cũ có bao điều
Tái thế duyên xưa những bấy nhiêu
Ba chén rượu thâm ngày tháng ít
Một xoang tình ẩn cổ kim nhiều
Chín mươi huấn cáo quý thần khố
Mười vạn quy mô thù địch xiêu
Tin tức Động Đình ai mối lái
Muốn noi vết Tổ dặm người yêu.

TỰ HÀO

Chàng thiếu niên chí thánh hành chữ vương
Sinh ra đời gặp lúc đại nhiễu nhương
Dân trăm nhà trầm luân nơi nước lửa
Chàng thiếu niên găm thét dậy bi thương.

Phấn hùng tâm gột mài tìm lẽ sống
Đặt tấm thân dày dạn giữa gió sương
Ngày công thành hẹn trước chữ cứu chúa
Cầm trong tay vận mệnh và kỷ cương.

Chàng thiếu niên gốc cháu con Hồng Lạc
Máu nóng sôi hồn nóng lửa Viêm phương
Năm ngàn năm trong mạch sống chan chứa
Hoa thiên tài bùng nở nước Đông Dương.

Lòng trong trắng như vầng trời cao sáng
Đức uy nghi tiên cách khác ai thường
Tình yêu thương những ngày thiên mệnh sớm
Vì giống nòi trút lại chẳng tơ vương.

Vết phấn đấu như rồng bay tuyết căng
Tài lược thao cái thế có ai đương
Lưỡi gươm thề quyết mở đường Vạn Thắng
Gồm một nhà trăm giống Việt Kinh Dương.

Chàng thiếu niên rượu thần thơ lại thánh
Nét tâm đan mở miệng có văn chương
Bước Duy Dân dòng xuân thu tha thiết
Uống năm hồ, ngâm trăm thuở cương thường.

Trang bất tử bước chân hùng khảng khái
Vẻ hồn nhiên linh nhạc nảy cung thương
Thường ngâm câu: "Thiên hạ thùy nhân khắp"
Thoắt trông mình đầu tóc đã pha sương.

Gánh tài tình tự hẹn thời mưa gió
Dẹp cuồng lan xây đắp cõi kim cương
Thân lui về tiêu dao không ngày tháng
Muôn ngàn đời tài tử nhất doanh trường.

Chàng thiếu niên tự hào thân lạnh lạnh
Dáng cháu con Hồng Lạc mặt dương dương
Cùng doanh hoàn đua chen với kim cổ
Hỏi xem đời mấy kẻ dám tương đương.

Chàng thét rượu mở tờ buông bút sử
Tự hào mình mình hát lại mình thương
Rằng ngàn trước ngàn sau ngàn năm nữa
Có ai cùng Thái Dịch hú hồn hương.

VẠN NIÊN THƯ

Việc muôn năm trước lắm người đương
Việc muôn năm sau nhiều kẻ nối
Non sông không thiếu khách tri trương
Vận mệnh phần tay ai giềng mối.

Ngày ngày tháng tháng đi dòi dối
Tổn ích trong cơ mới thế thường
Lao lực trần ai thường lặn lội
Con thoi nhật nguyệt nắng đôi sương.

Bởi chút thiên sinh liệu dưỡng phương
Lòng tấm ruột lúa nhường nông nổi
Tự thuở tương tri những vấn vương
Nguyện đem hương lửa đền công tội.

Khúc hát non Côn làn suối dội
Bài thơ mây trắng gió am trường
Sáu năm cung kiếm tình nửa gối
Kẻ trước người sau đều đoạn trường.

Bởi chút tinh thần của cổ hương
Cỏ gai mù mịt đi tìm tối
Vạch đường Tinh Vệ bể uông dương
Viếng núi Thu Tinh trời vùi vọi.

Con thuyền họ Lã (Lữ) thách chìm nổi
Tấc kiếm thần Rùa dẹp nhiễu vương
Ngồi lại đem thi thánh chấp nối
Đi ra lên ngựa mở hoàng vương.

Tấm lòng để chúc muôn năm trường
Sự nghiệp làm giây các vận hội
Năm trăm năm nữa gió Nam Dương
Chớ bảo ta trong hàng trăm tuổi.

4823 T.V.

VẾT BÔ CÔ

Người anh hùng cứu quốc đứng lên hô
Quyết đem thân sống chết với quân Ngô
Tiếng Cần vương vừa hầm hè bến Mộ
Sóng ba quân đã cuồn cuộn non Bô.

Đây non Bô sừng sững bến huyền hà
Biết bao vàng với máu đất dèm pha
Bao sĩ tử hồn oan ngập cây cỏ
Vì quân Ngô dày xéo nước non nhà.

Lòng phần hận một đêm sấm sét hô
Trong ngoài kênh dãn dựa máu quân Ngô
Oai Tuyên Đức bạt theo hồn Trương Phụ
Đây thành ma đổ sụp dưới non Bô.

Thành dân xây sừng sững bến Huyền Hà
Sắc dòng thu lẫn sắc lúa mùa pha
Công Nguyễn, Đặng giống nòi ai biết cả
Bà A Đào thành ấy ruộng riêng nhà.

Bà A Đào muôn năm công hãy còn
Máu Trưng Vương gái Việt hồn sắt son
Kiếm nường tử mưa anh thư nào khác
Giết quân thù lặn lội vì nước non.

VONG QUỐC NÔ

Thương ngọn cỏ xanh xanh
Thương bờ tre ngăn ngắt
Bờ tre lẩn mặt thành
Ngọn cỏ lan mặt đất.

Bán đất đi làm tôi
Bán trời để đặng thuế
Sống không cửa không nhà
Vong quốc nô là thế.

Rước voi về dầy mô
Nhận ma làm tổ vải
Sống không cửa không lò
Vong quốc nô đầy ải.

Kìa ai lẩn suối rừng
Vì đâu lời hát trẻ
Há dám xuống Thú Dương
Đi tìm bát cơm tẻ.

XUÂN CẢM

Trời Nam lẻ tẻ bóng vàng đưa
Tí chút xuân phong khéo hững hờ
Kiếm cũ lợt tang thương còn sắc
Mình nay chen thời thế vẫn trơ
Ỗ ỏm nhi, phương khôn để bá
Nheo nhách thay đàn đại bất bơ
Ờ ỡm xuân phong thêm nhái hận
Đi đi lại lại chán lơ ngơ.

XUÂN THU HOA

Chi Hồng Bàng chín vạn mở Kinh Dương
Bọc trứng ngày trăm con chia núi bể
Giống Tiên Rồng văn hóa cực Viêm phương
Nước Đại Việt xuân thu hùng vạn thế.

Đại việt chi ký
Xuân thu chi hương.

Đình Tiên Hoàng khi cờ lau Vạn Thắng
Trần Hưng Đạo khi Vạn Kiếp chi cơ
Lê văn Hưu khi chép pho sử thặng Hàn
Nguyễn Thuyên khi đọc tế ngư tồ.

Đại việt chi ký
Xuân thu chi hoa.

Lê Thái Tổ khi Bình Ngô Đại Cáo
Còn non sông anh khí vẫn bành bành
Lê Hồng Đức khi vườn Quỳnh chính giáo
Còn non sông nắng hóa vẫn chang chang.

Đại Việt chi ký
Xuân thu chi quang.

Nguyễn Quang Trung khi bình Thanh thệ chúng
Nguyễn Văn Thành khi chén rượu điều tang
Phan Sào Nam khi chép pho vong quốc
Còn là hồn Đại Việt sống vô cương.

Đại Việt chi ký
Xuân thu chi dương.

Chi Hồng bàng chín vạn mở Kinh Dương
Bọc trứng ngày trăm con chia núi bể
Giống Tiên Rồng văn hóa cực Viêm phương
Nước Đại Việt xuân thu hùng vạn thế.

Đại Việt chi ký
Xuân thu chi hương.

XUÂN THU HỒN

Hồn ngược sóng ba sinh
Hồn về núi Thu Tinh
Chợ Cao Đăng đồng vọng
Cổ quốc biết bao tình.

XUÂN THU NGŨ

Khi bán than ẩn, khi đan sọt ra.
Được nghĩa, được nhân, phải thời phải thế.
Biểu trừ gian một lá trở về nhà
Lòng riêng đau ngàn cổ cõi Đông A.
Thuở còn trời còn đất lại còn ta
Gánh cương thường nhắc lên vai ai để
Để đời đời nghĩ nghĩ lại xót xa.
Rằng mỗi đời chẳng mỗi thánh nhân ra.

Bóng trắng soi tịch mịch
Nước suối reo
Cây thông hò.

Tri ngã giả kỳ duy Xuân Thu hồ
Tội ngã giả kỳ duy Xuân Thu hồ.

XUÂN THU TÂM

Lùi lụi khi lá rụng
Ngùn ngụt lúc mầm phô.
Nắng mưa trong thiên hạ
Tâm sự ngày xuân thu.

4822 T.V.

XUÂN TRÁNG SĨ

Tráng sĩ hãy ngâm câu:

“Túy ngoạ sa trường quân mạc tiểu
Cổ lai chinh chiến kỷ nhân hồi!”

Cũng bởi vì:

Lòng quyết tử tiến lên đường gió bụi
Hai bàn tay thề phục lại sơn hà
Thái bình dương lấp bằng nguồn tử nhục
Lấy máu đào rửa sạch máu yêu ma.

Thế cho nên:

Tráng sĩ hãy cùng ta tay cầm tay
Thu năm hồ đúc lại một hồ say
Đêm xuân đầu với rượu nồng pháo nổ
Hãy vui đi cho đỡ buồn xa đất Tổ.

Rồi ngày mai từ ngày mai

Lý tưởng Việt như trời xuân sáng tỏ
Chép sử Việt ánh sương phơi máu đỏ
Tráng sĩ cầm thanh gươm của ông cha
Phần hồn xưa giết giặc đòi lại nhà.

Tráng sĩ hãy tiến lên

Những xâm lược bóc lột hại sinh linh
Những buôn dân bán nước cầu tư vinh
Hãy giết sạch chó gờm tay sợ ác
Cho trong trắng nòi con Hồng cháu Lạc.

Rồi ngày mai:

Rồi ngày mai thẳng nghĩa tiếng ca
Sẽ vang lừng đây đó quốc gia
Và tráng sĩ lại cùng ta cùng hát
Câu “Sát Thát”, “Bình Ngô” của ông cha.

Từ thuở nọ

“Đoạt sáo Chương Dương độ”
“Cầm Hồ Hàm Tử quan”
Súng nổ ran!
Pháo nổ ran!
Cùng hân hoan!

(1942)